

OHNISKO

Počítame s vami...

júl – august 2017

SLOVO KAZATEĽA
Politici a učenici

SVEDECTVO
Božie dielo v Dolnom Kubíne

KREŠŤANSKÍ HRDINOVIA
Hudson Taylor

Téma
Božie srdce pre svet

Politici a učeníci (Matúš 16,1-12)

Dost' podivná súvislosť, ale vychádza z nášho príbehu. Na začiatku vybrať toho oddielu Písma čítame, že farizeji a saduceji spoločne prišli za Ježišom. A to je podozrivé. Vieme, že tieto dve skupiny mali v židovskej spoločnosti veľmi rozdielne názory, vlastne stáli proti sebe. Ako koalícia a opozícia v politickej sfére. Ak sa zrazu dohodnú, zjednotia na spoločnej akcii, asi ide o niečo dôležité.

Z počúvania správ o dianí v politike sme natoľko vycvičení, že hneď za tým tušíme nejaký podvod, niečo nedobré pre obyčajných ľudí; niečo, čo by mohlo byť ziskom len pre skupinu politikov. Politici sa dohodnú len vtedy, ak sa objaví ich spoločný nepriateľ; niekto, kto by ich ohrozoval v postavení.

A tak to aj bolo. Farizeji totiž očakávali skorý a dramatický príchod Božieho kráľovstva, saduceji nečakali na nič, prispôbovali sa situácii. Ježiš, naopak, priniesol nádej na Božiu pomoc v situácii, v akej obyčajní ľudia konkrétne boli. Farizejom vadilo, že táto pomoc akosi vynecháva z deja ich samotných, ignoruje ich. A saducejom, že Ježiš vzbudzuje v ľuďoch vôbec nejakú nádej. Uvažovali podľa seba. Politik uvažuje politicky, a tak spojili sily a rozhodli sa Ježiša umlčať a spoločensky znemožniť.

„Ukáž znamenie z neba!“ – A čo Ježiš doteraz žiadny zázrak neurobil? Samozrejme, že áno, ale nie podľa ich predstáv. Veď tie nasýtenia a uzdravenia sa dali vysvetliť všelijako, aj spochybníť, a odpustenie hriechov pred Bohom mohlo byť iba prázdnu zbožnou frázu (práve oni v tom mali bohatú prax). „Chceme dôkaz!“ – Mocný div, prírodný úkaz, zemetrasenie, zatmenie, rozdelenie Jordánu. Vedeli, že sa to

nedá, že to tak nefunguje, preto ho žiadali ako dôkaz svojej pravdy. V očiach prostých ľudí to malo posilniť ich reputáciu a dokázať Ježišovu neschopnosť.

Pán Ježiš to však geniálne otočil proti nim. Čo nevidíte, že znamenia na nebesiach sa dejú stále? Nevidíte, ako zázračne sa Hospodin stará o celé svoje stvorenie? Podľa oblohy viete predsa odhadnúť, aké bude počasie a zariadiť sa podľa toho. Veď to je prejavom Božej opatery a starostlivosti o človeka! Čo viac chcete? Prírodnú katastrofu na objednávku? To by Hospodin nikdy neurobil, tak uvažujete len vy! Skúste sa zamyslieť: Ak Boh zosiela životodarný dážď, neposlal aj mňa ako Mesiáša? Otočil sa a odišiel. A títo veľkí muži židovských dejín boli v koncoch. Bolo jasné, že ich žiadosť bola len výhovorkou a chytráctvom, navyše veľmi nebezpečným, pretože vo svojej podstate pokúšali Boha. Spomeňme si na Ninive.

Príbeh má ale pokračovanie, zdanlivo nesúvisiace. Učeníci si až na druhom brehu Jordánu uvedomili, že nemajú čo jesť. V tej dramatickej situácii zabudli. To sa stane a trápilo ich to. Budú o hlade? Čo robiť, aby sa nasýtili? Mysleli na svoj žalúdok, na svoje životné potreby, na svoje pocity. Ako si zabezpečiť, aby som mal dostatok?

Do ich neradostných myšlienok vstupuje Ježiš. Vie, čo ich trápi, hoci nič nepovedali (asi im to bolo hlúpe). Ale nerieši otázku telesného hladu, toto nie je chvíľa na nasýtenie, veď tu neboli zástupy chorých a núdznych, len oni sami. Privádza ich k zamysleniu nad otázkou, prečo sa tým trápia, keď sú tu s Ním. Kde je Ježiš, tam je dostatok všetkého, netreba mať obavy. Ako je

možné, že zabudli na nasýtenie zástupov? Niet nijakej núdze, ktorú by Ježiš nevyriešil. Len treba veriť a budeš nasýtený. A ešte bude pre všetkých núdznych, ktorým rozdáš, čo ti ostane.

Len daj pozor, aby v tebe nevykvasilo podozrenie z Ježišovej neschopnosti, nedôvera, egoizmus, záslužníctvo, túžba po osobnom zisku, strach z nedostatku. Pre niekoho (farizeja aj saduceja) je to ťažké pochopiť a Ježiš to ani nečakal. Niekedy prepadnú také pochybnosti aj veriaceho. To nie je chybička krásy nášho kresťanstva; to je skazený, nebezpečný, jedovatý

kvas. Len kúsok takého vie zničiť celú várku chleba. Až potom nasleduje skutočný hlad, bieda a núdza.

Ak ale v nás kvasí ten dobrý, ktorý priniesol Ježiš ako zárodok Božieho kráľovstva, potom je výsledok našej práce nasycujúci, obohacujúci a požehnaný. A nemusíme sa trápiť, čo budeme jesť, nebudeme pátrať po zázrakoch. S láskou a milosrdenstvom budeme rozdávať z plných košov Ježišových darov.

Jiří Bassano

Čo je skutočne dôležité

Teraz som bol na cestách o niečo častejšie práve v oblastiach, kde je mnoho luteránskych kostolov. Všade boli odkazy na 500 rokov reformácie. Prítom som si všimol, ako často bol vyobrazený nielen sám Luther, ale aj jeho manželka Katharina von Bora. Avšak pred sto rokmi, pri poslednom veľkom výročí Lutherovej reformácie, to určite bolo ešte úplne inak.

Perspektívy sa môžu meniť, a tým aj vnímanie vecí a ľudí. K tomu patrí aj fakt, že pri tohtoročnom reformačnom jubileu je oveľa väčší záujem o úlohu žien, rovnako ako o podrobnejšie diskutowanie o antižidovských hrotoch v Lutherových neskorých spisoch.

Ani minulé dejiny a ani stváranie súčasnosti nie sú objektívne neutrálne. Vždy súvisia s pohľadom a položenou otázkou toho, kto ich skúma. To znamená, že pri spätnom pohľade na dejiny cirkvi sú predstavovaní už nielen významní muži, ale aj ženy a životný svet rodín a pracovníkov. To je dobre. Aj keď si navzájom rozprávame svoje vlastné životné príbehy, sú pritom dôležití úplne iní ľudia a iné udalosti, dokonca aj keď sme sa narodili v rovnakom ro-

ku v tej istej dedine. Patrí to k rozmanitosti života.

Niečo úplne iné však je, ak sa dnes – často prostredníctvom sociálnych médií – vydávajú plané tvrdenia za skutočnosti, obchoduje sa s polopравdami a tieto „alternatívne skutočnosti“ sú presvedčivým tónom predané ďalej. Tu by som si želal trochu väčšiu schopnosť kritického počúvania a myslenia. Tak ako v cirkvi, aj v štáte sa dá vybudovať nosné spoločenstvo iba prostredníctvom úprimných a spoľahlivých ľudí.

*biskup Patrick Streiff
(prel. M. Kušiaková)*

Oblastná konferencia 2017

Tohtoročná Oblasťná konferencia ECM sa konala v Sereďi 16. 6. 2017. Úvodným slovom nás privítal brat superintendent Pavel Procházka a všetkým nám zaželel, aby sa konferencia niesla v duchu kresťanského porozumenia. Za zapisovateľku bola zvolená sestra Milena Belková.

Celé rokovanie sa začalo úvodnou bohoslužbou, ktorú viedol brat kazateľ Štefan Rendoš. Biblické slovo zaznelo z 1. listu Korint'anom 10,13.: „Skúška, ktorá na vás doľahla, je len ľudská. Boh je však verný. On nedopustí, aby ste boli skúšaní nad svoje sily, ale so skúškou dá aj východisko, aby ste ju vládali zniesť.“ Naše sily nám nepostačujú nato, aby sme boli verní ani ako jednotlivci, ani ako cirkev a zbory. No Písmo nás uisťuje, že „Boh je verný“ – napriek našim mnohým zlyhaniam. Boh je verný v skúškach; je verný aj vtedy, keď my sme neistí, chráni nás pred zlom. Je verný v zasľúbeniach, v odpúšťaní aj v súde. Bohu sa oplatí veriť. On je Ten, komu môžeme akúkoľvek situáciu, v ktorej sme sa ocitli, vložiť do rúk; On nás cez ňu prevedie.

Nasledovali spoločné modlitby, bohoslužby boli ukončené požehnaním.

Nie všetci, ktorí sa mali konferencie zúčastniť, mohli byť medzi nami prítomní; pre chorobu sa ospravedlnili traja bratia: J. Dikej, A. Kömíves a J. Horváth. Za zdravie týchto bratov sa pomodlil brat kazateľ L. Sirkovský.

Radosť sme prežívali s dvomi sestrami: M. Belkovou a E. Tagajovou, ktorým brat superintendent odovzdal osvedčenie o úspešnom absolvovaní celocirkevného štúdia modulu A. Na tento cirkevný kurz pozýva brat Pavel Procházka aj ďalších záujemcov zo zborov.

Následne nato prečítal brat Pavel Procházka svoje Vyhlásenie o rezignácii z funkcie superintendenta ECM, SO.

Pokračovalo sa ďalšími správami. Správy sa tentokrát na konferencii nečítali celé, všetci zúčastnení si ich mohli naštudovať v predstihu.

Začalo sa správou superintendenta, po nej nasledovala správa oblastného vedúceho laikov. Finančnú správu komentovala sestra M. Procházka

ková a revíziu správu podala sestra H. Koceková. Nasledovali správy zo zborov, správa za časopis Ohnisko, správa nehnuteľností cirkvi, správa za prácu seniorov, správa štatistiky oblasti atď. Po každej správe bol daný priestor na diskusiu, čo mnohí účastníci v hojnej miere využili, a otvorilo sa mnoho otázok. Na niektoré sa dalo odpovedať hneď, niektoré zostali ako úloha na ďalšie rokovaní do budúcoročnej OK, alebo sa nimi bude zaoberať novozvolená Rada ECM, SO.

Keďže Rade ECM, SO, vypršal dvojročný mandát, mali sme pred sebou voľby do novej Rady. Na návrh brata superintendenta sa nové zloženie Rady ECM, SO, volilo na jeden rok, a to s prihliadnutím na fakt, že na budúci rok bude vo funkcii superintendenta niekto iný.

Z týchto volieb vzišlo takéto zostavenie vedúcich úloh a služobníkov v našej cirkvi: Oblastný vedúci laikov: brat Pavol Absolon Vedúca práce sestier: sestra Gabriella Kopas Vedúci práce s mládežou: brat Štefan Rendoš Do revíznej komisie boli zvolené tieto sestry: Z. Bassanová (Jenkovce), Ing. I. Zaťková (Petržalka) a J. Pipišová (Sereď).

Novú Radu ECM, SO, tvoria (do Oblastnej konferencie 2018):

Predseda Rady: superintendent prof. ThDr. Pavel Procházka, PhD., štatutárny zástupca ECM

Oblastný vedúci laikov: Bc. Pavol Absolon

Duchovenský členovia: Mgr. Pavle Kocev (2. štatutárny zástupca ECM), Bc. Ľuboš Tagaj, Mgr. Gabriella Kopas, PhD., Mgr. Štefan Rendoš (náhradník), ThDr. Ivan Lukáč (náhradník)

Laickí členovia: Mgr. Lenka Procházková, PhD., Mgr. Ján Dikej, JUDr. Maroš Vince, Zdena Bassanová (náhradníčka)

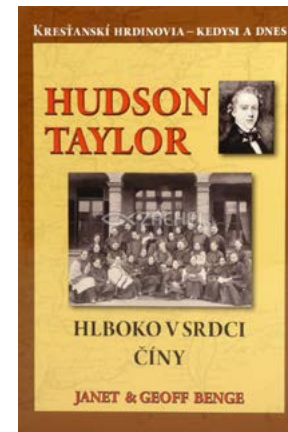
Novej Rade želáme veľa Božej múdrosti a porozumenia pri riadení našej cirkvi. Oblastnú konferenciu sme ukončili spoločnou Večerou Pánovou, ktorú vysluhovali bratia L. Tagaj a P. Hipp. Poďakovanie patrí aj organizátorom zo zboru v Sereďi, ktorí sa o nás počas celej Oblastnej konferencie starali.

Štefánia Sklenarová

Kresťanskí hrdinovia – kedysi a dnes

4. časť

Hudson Taylor (1832 – 1905) – Hlboko v srdci Číny

Keď loď Dumfries u n á š l a mladého Hudsona Taylora cez oceán, netušil, že práve on sa stane priekopníkom a zakladateľom najväčšej misijnej spoločnosti – Vnútročínskej misie.

Svetlovlasý Angličan nízkej postavy s modrými očami pricestoval na čínske pobrežie do Šanghaja, kde vo veľkých mestách už misionári pôsobili. Žiaden z nich však dovtedy necestoval do vnútrozemia. Hudson začal podnikáť namáhavé cesty na drevených fúrikoch, ktoré tlačili muži, a viezol sa na nich spolu s batožinou, Bibliami a traktátmi. Ostatní misionári si mysleli, že Číňanov „civilizujú“.

Hudson Taylor sa preobliekol za Číňana, aby sa s nimi lepšie zbližil a aby sa ho nebáli. S vyholeným čelom, vlasmi zafarbenými načierno a vpleteným vrkočom si obliekol čínsky odev – košeľu, vestu a vyšívajú tuniku, ktorej rukávy prečnievali cez prsty. Textilné topánky sa na palcoch vytáčali smerom nahor a neustále sa o ne zachytával spodok tuniky. Pozrel sa do zrkadla – bol z neho modrooký Číňan.

Hudson sa modlil o ďalších misionárov a tí prichádzali nielen z Británie, ale až z Austrálie či Ameriky. Cestovali naprieč Čínou a zhotovovali mapy oblastí, pokiaľ sa služba Vnútročínskej misie nenachádzala v každej provincii.

Aj dnes môžeme poslúžiť inému národu – cudzincov máme v každom meste. Skúsili sme sa im aspoň prihovoriť a opýtať sa, ako sa majú, alebo sa sťažujeme, že sa nám znova pokazili čínske topánky? Hudson Taylor mal toho na

sťažovanie viac než dost. Zúrilo Tchajpinské povstanie, Boxerské povstanie, videl zomierať nevinných ľudí, ostal bez prostriedkov. Nič ho však neodradilo od putovania ďaleko do vnútrozemia a za päťdesiat rokov bolo pokrstených 18 000 Číňanov a Vnútročínska misia mala 825 misionárov.

Nech sa nám vo svetle tohto príbehu javia naše vlastné ťažkosti aspoň o troška menšie a nech sme o trocha odvážnejší svedčiť o Pánovi Ježišovi ľuďom okolo nás.

Anna Gajdošová

Ukážka z knihy

Žiaľ, veľký zbor plný šťastných a bohatých kresťanov mal na Hudsona opačný efekt. Bolo pre neho ťažké sedieť a počúvať, ako ľudia spievajú o Bohu a o spasení a pritom ich nezaujíma, že iní ľudia idú do večnej smrti bez toho, aby počuli evanjelium. Hudson nemohol na pobožnosti vydržať. Vytratil sa bočnými dverami a za slabnúceho zvuku organa vykročil k Brighton-skej pláži. Vyzul si topánky a ponožky a brodil sa vo vode. Jeho rozorvané srdce sa zmietať ako chaluhy v príboji. Vlny mu obmývali nohy a v mysli mu skrsla myšlienka: Čo najhoršie by sa mohlo stať misionárovi pod jeho vedením? Čo keby priviedol do Číny skupinu misionárov a všetci by zomreli? Bolo by to zlé s ohľadom na večnosť? Všetci by išli priamo do neba. A keby sa skrze ich prácu a obeť čo i len jeden Číňan obrátil ku Kristovi, nestálo by to za to? Začal sa modliť o 24 ochotných a zručných pomocníkov. Ešte v ten deň zriadil v banke účet s názvom Vnútročínska misia.

Príbeh Hudsona Taylora ešte aj dnes vyzýva a inšpiruje mladých aj starých kresťanov, aby – nehládajúc na osobné skúšky a ťažkosti – niesli nemenné posolstvo evanjelia tým, čo sú unášaní prúdom beznádeje.

Kniha vyšla vo vydavateľstve ViVit, s. r. o., Kežmarok. Preklad: Anna Gajdošová.

Jedine milosť - Božie srdce pre svet

Hospodin, Hospodin! Milosrdný, láskavý, zhovievavý, veľmi milostivý a verný Boh! (2. Mojžišova kniha 34,6)

Boh má srdce pre tento svet. Len preto poslal svojho Syna Ježiša Krista. „Lebo som videl biedu svojho ľudu“ (2M 3,7), povedal už o Izraelitoch v Egypte. Rovnako dnes vidí biedu ľudstva: národy sa rozdeľujú v občianskych vojnách, následkom vykorisťovania a zneužívania. Ľudia strácajú svoje domovy a stávajú sa z nich utečenci. Len ťažko sa im darí nanovo začať v cudzej krajine, kde sú cudzincami. Boh ich vidí a trpí s nimi. Áno, Jeho milosť je aj s tými, ktorí Ho ešte nepoznajú, lebo On je vždy tam, kde ľudia trpia a je im ťažko, a je jedno, akej sú rasy či akého náboženstva.

Boh neprehliada ani naše ťažkosti a bremená. Naše stroskotania a zlyhania, krízy na pracovisku, v manželstve, pri deťoch, ani finančné katastrofy, choroby a úrazy. Pod každou strechou je nejaké trápenie. Niekedy sa nám Boh zdá neprítomný. Niektorí ľudia sa pýtajú: „Nie je to snáď s našim svetom horšie namiesto toho, aby to bolo lepšie?“ Avšak Boh poslal svojho Syna. Je vo svete a je tu pre nás: Immanuel, Boh s nami. Preto zomrel na kríži.

Boh na nás nezabudol. Evanjelium podľa Matúša (11,25-30) hovorí o tom, ako sa evanjelium zjavuje najmenším. Jeho milosť platí aj pre nás. Preto nás Ježiš Kristus dnes volá k sebe – s bremenom celosvetových aj osobných bied: „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinúť.“ (Mt 11,28) Chce nám vziať naše bremeno. Nemusíme ho ďalej niesť sami. Naša modlitba je miestom, kde na seba vezmeme Jeho „jarmo“. To znamená, že sme s Ježišom v jednom záprahu. Nie sme sami. On je ten Neviditeľný, kto je pri nás a s nami nesie všetky bremená, aj keď Ho nevidíme a necítíme. Modlitba je miestom, kde sa naše bremeno stáva ľahkým.

Chceme sa dať niesť so všetkými kresťanmi v spoločnej modlitbe Máriinho chválospevu zaznamenananej v Evanjeliu podľa Lukáša 1,46-55:

Velebí moja duša Pána a môj duch zajasal v Bohu, mojom Spasiteľovi, lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice. Hľa, odtiaľ ma budú blahoslaviť všetky pokolenia, pretože veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný, a sväté je jeho meno, a jeho milosrdenstvo je z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja. Prejavil silu svojím ramenom; rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmýšľajú; mocnárov zosadil z trónov a povýšil ponížených. Hladných nasýtil dobrotami a boháčov prepustil naprázdno. Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na milosrdenstvo, ako sľúbil našim ocom: Abrahámovi a jeho potomstvu naveky.

Môžeme nebeskému Otcovi ďakovať:

- že Jeho srdce je pre nás doširoka roztvorené,
- že má srdce pre biedy tohto sveta; obzvlášť pre tie, ktoré sú nad naše sily a preťažujú nás,
- že je so všetkými ľuďmi na svete, ktorí trpia,
- že k Nemu môžeme prísť so všetkými výzvami a starosťami – malými i veľkými,
- že nemusíme prezentovať už hotové riešenia, návrhy alebo plány, ale že sa môžeme spoliehať na Neho.

Môžeme prosiť v pokání, aby nám náš nebeský Otec odpustil našu malú vieru a aj to, keď si myslíme, že tu nie je, že na nás zabudol a že sme Mu ľahostajní; alebo keď si myslíme, že nie je dosť mocný, aby si poradil so zlom v tomto svete či s výzvami, pred ktorými stojíme v našej krajine.

Modlime sa, aby nám odpustil, že sa až príliš často spoliehame na svoje sily a prostriedky, kým konečne prideme k Nemu. A aby nám odpustil, v čom sme namyslení na svoju vieru, zbožnosť alebo česť namiesto toho, aby sme sa plne spoliehali na Jeho milosť.

A na záver Ho môžeme prosiť, aby bol s utláčanými a trpiacimi vo svete, aby obrátil srdcia mocných k dobru a k spravodlivosti. Prosme Ho, aby zabráňoval vojnám, nespravodlivosti a vykorisťovaniu vo svete. Nech posilní našu dôveru v to, že On vládne a všetko dovedie do zdarného konca.

*Magdalena Paulus, Götzis, Vorarlberg
(z materiálu Medzinárodného modlitebného týždňa Evanjelickej aliancie 2017)*

Vysvetlivka k téme: Počas roka 2017 si všetky protestantské cirkvi oslavami pripomínajú polstoročnicu reformácie. Presne 31. október 2017 je dňom 500. výročia začiatku reformácie, za ktorý mnohé evanjelické cirkvi považujú udalosť, keď Martin Luther pribil na bránu Wittenbergskeho kostola 95 téz proti odpustkom. A pre nemecky hovoriace Evanjelickej aliancie vo Švajčiarsku, Rakúsku a Nemecku to bol dostatočný dôvod na to, aby sa modlitebný týždeň 2017 centrálnie venoval téme reformácie. Preto sa témy modlitebného týždňa koncentrovali na Lutherove štyri hlavné body, vyznačujúce sa slovom „jedine“ (latinsky sola alebo solus):

- **Jedine Kristus**
- **Jedine Biblia (sväté Písmo)**
- **Jedine milosť**
- **Jedine viera**

V júni sme sa v ústredí potešili krátkej návšteve rodiny Zacharovcov. Odovzdávame od nich srdečný pozdrav.

Tieto štyri centrálné body stručne a presne popisujú, o čo v kresťanskej viere ide. Štyrikrát opakujúce sa slovo JEDINE nám pred oči stavia jedinečný charakter spasenia skrze Ježiša Krista. Pritom tieto štyri „sola“ spájajú všetky vetvy reformácie a do centra stavajú nie nejakú osobu alebo cirkev, ale hlavné biblicko-teologické body. Pomáhajú nám žiť jednotu rozmanitých prejavov viery tým, že sa spolu sústreďujeme na biblickú podstatu. A presne to bolo a je túžbou Evanjelickej aliancie. Témy modlitebného týždňa sledovali zrkadlovo-symetrickú štruktúru začínajúc i končiac Kristom. Prvé štyri témy boli nasmerované viac dovnútra na jednotlivca a zbor, príp. cirkev:

- **Jedine Kristus je jedinou cestou**
- **Jedine Biblia je našim základom**
- **Jedine milosť je našou šancou**
- **Jedine viera je našou odpoveďou na Božiu ponuku**

A ďalšie témy rozvíjajú pôsobenie štyroch predošlých smerom von k svetu:

- **Jedine viera – Božie pozvanie pre svet**
- **Jedine milosť – Božie srdce pre svet**
- **Jedine Biblia je Božím hlasom vo svete**
- **Jedine Kristus je nádejou pre svet**

(z Aliančného modlitebného týždňa pripr. MB)

Stretnutie, ktoré mení

Leto, slnko, voda, hory, more, lesy... Je toho mnoho, čo človek môže robiť, kam zísť počas leta, letných prázdnin. Minulý rok som zavítal na jednu skvelú akciu, kde účinkovala aj jedna ešte skvelejšia skupina s názvom Christafari. Už po druhýkrát vystupovala táto reggae kapela na Slovensku. Pochádza zo Spojených štátov a funguje od roku 1990. Zakladateľom je Mark Mohr, bývalý rastafarián. Určite vám niečo hovorí meno Bob Marley. Mark prežil celkom divoký tínedžerský vek, počas ktorého užíval drogy. Navštívil Jamajku, tá poznačila jeho hudobné smerovanie. Najviac ho však zmenilo stretnutie s Ježišom; On ho vyslobodil zo závislosti. Vo veku 17 rokov Mu odovzdal svoj život. Okrem kresťanov slúži kapela Christafari všetkým ľuďom, aj komunite rastafariánov. Doposiaľ vydala 23 albumov. Hlavným cieľom kapely

a služby Marka Mohra je privádzať ľudí ku Kristovi a popritom pripomínať veľké poslanie, ktoré vyslovil Ježiš Kristus pre svojich nasledovníkov. To mohli minulý rok zažiť na CampFeste tisíce mladých ľudí, za ktorých sa Christafari modlila – aby išli do celého sveta a šíрили dobrú zvesť evanjelia Ježiša Krista. Mimochodom, súčasťou každého leta sú aj skvelé hudobné festivaly... Už máš zabukovaný termín 3. – 6. augusta 2017, keď bude opäť CampFest v srdci Liptova, na Ranči v Kráľovej Lehote?

Pablo

Slovenskí interpreti na CampFeste 2017

Vlajkovou loďou bola po dlhé roky kapela **Timothy**. Po minuloročnej pauze a výmenách v zoskupení príde s čerstvými víziami Marián Lipovský: „Pán Boh nás požíva do nových vecí, iných ako doteraz.“ **BCC Worship** je súčasťou CampFestov takmer od samého začiatku. Po mnohých zmenách, ktorými kapela prechádzala, momentálne nahráva svoj siedmy album. Kapela **Lámačské chvály – LCH Live** prežíva intenzívny čas služby. Braňo Letko hovorí: „Občas nás to zaveje do väzníc, občas do zmierenia s Rómami, inokedy k bezdomovcom, do nemocníc a aj na miesta zaťažené minulosťou. Všade tam s radosťou vyvyšujeme meno Pána Ježiša.“

So svojím projektom **GodZone** príde aj kapela **eSPé**. Momentálne pracuje na novom CD, ktoré nahrávala na Godzone konferencii. Ide o live nahrávku a bude sa volať Celým srdcom, s premiérou plánovanou na CampFeste! „Chceme vidieť prichádzať Jeho kráľovstvo

s mocou. Naša snaha by bola márna, ak by si nás Boh nepoužil a nebol by v tom prítomný.“ Kvalitný čas uctievania určite povedie košická kapela **Tretí deň** alebo poetická trojica dievčat **Heartbeat** vychádzajúca zo spoločenstva Piar v Prievidzi. Boh, ktorý je majestátny, si zaslúži byť uctievaný a hudba je jednou z možností uctievania – to je krédo kapely **HMLA** z Hanušoviec nad Topľou. Temperamentné a úprimné chvály zažijeme s kapelami **F6**, či **Bararas**. Svoje miesto si nájdu aj detské projekty **S.I.L.A.** a **CMS – YOUNG CONTINENTALS**. Hostovať z Čiech príde chválospevová kapela **Adonai** z Českého Tešína.

(Text: Michaela Paštrnáková, redakčne krátené)

Božie dielo v Dolnom Kubíne

Na malebnú Oravu aj do mesta Dolný Kubín som išla prvýkrát. Celkom som sa tešila, že sa zapojím do evanjelizácie nášho ľaženia 17. – 18. 6. 2017 práve v tomto meste. Gestorom projektu série evanjelizácií po celom Slovensku je brat Ľuboš Tagaj, kazateľ zboru Víťazstvo ECM v Trnave. Ďalšími spolupracovníkmi sú členovia chválospevovej skupiny Novej generácie Timotej a Ester Tagajovci, Barbora Zelmanová, Martin Eliáš; Patrik a Natália Václavíkovci, Miriam Belková, Ľubo Herda, Maroš Vince a ja.

Do Dolného Kubína sme odchádzali v sobotu ráno 17. 6. 2017. Všetky júnové dni pripomínali leto, ale táto sobota bola veľmi chladná, predpovede hlásili len 12 °C a dážď. Na námestí v Dolnom Kubíne sme prišli okolo 14.00 hod. a už sme meškali, pretože skupina, ktorá sa viezla s bratom Ľubošom Tagajom, už z auta vykladala hudobné nástroje, káble, mikrofóny, kostýmy, bábky a množstvo ďalších potrebných vecí, ktoré si účastník evanjelizácie ani nevšimne. A poviem vám, ani ja som si nemyslela, koľko práce je spojenej s prípravou samotnej evanjelizácie! Bolo chladno a sem-tam mrholilo, ale evanjelizácia sa začala. Znili chválospevy, svedectvá zúčastnených mladých ľudí, úžasná bola pantomíma „Ruky“. Malé deti oslovili bábky, ktoré im prerozprávali príbeh o Zacheovi. Opäť znili piesne, svedectvá, modlitba a pozvanie na nedeľnú bohoslužbu, ktorá sa konala v nedeľu ráno v mestskom kultúrnom stredisku. Bohoslužby tam vedie brat Patrik Hipp s manželkou Zuzkou. Aj pri spomínanom nepriaznivom počasí námestie nezívalo prázdnotou. Ľudia prichádzali, chodili okolo, započúvali sa. Naši mladí sa modlili za tých, ktorí o to prejavili záujem.

Pomaly sa evanjelizácia chýľila ku koncu a opäť bolo treba všetko poskladať, pobaľiť, naložiť do áut, urobiť zopár fotiek. S úsmevom na perách sme sa

odobrali trošku sa zohriať, najesť, ubytovať. Ráno s novým elánom a plní očakávania, či niečo vzišlo z toho, čo sa v sobotu zasadilo, sme išli na bohoslužby. A ja som s úžasom sledovala, čoho všetkého sú schopní ľudia, ktorí milujú Boha a Pána Ježiša a ktorí sú vedení Duchom Svätým. Prázdna miestnosť len so stoličkami sa premenila na pekné miesto, kde boli hudobné nástroje, pre deti pripravený priestor na detskú službu. My, ktorí máme vlastné priestory, to berieme ako samozrejmú vec, ale títo Bohu oddaní ľudia musia na bohoslužbu zakaždým všetko pripraviť a potom to znovu poupraviť. Čomu sme sa všetci veľmi potešili a čo nás zároveň povzbudilo, bolo, že 4 ľudia, ktorí na námestí aj v tom chladnom počasí sledovali celú evanjelizáciu, prišli na nedeľnú bohoslužbu. Bol to úžasný a požehnaný čas a som rada, že som sa tohto Božieho diela mohla zúčastniť aj ja. A kládla som si otázku: Prečo to títo mladí, krásni, vzdelaní, úspešní ľudia robia? Veď by mohli svoj čas venovať štúdiu, svojim záľubám a oni tu v nečase merajú takú cestu, vláčia hore-dole hudobné nástroje, a to preto, aby zvestovali o Bohu a o Pánovi Ježišovi. A prišla mi na to aj odpoveď – robia to preto, lebo milujú Boha a Pána Ježiša. Robia to z lásky!!! Bola som nadšená a keď som prišla do môjho zhromaždenia v Sládkovičove, tak som to mojim bratom a sestram hneď porozprávala.

Išli sme do Dolného Kubína, aby sme zvestovali o Ježišovi, našom Pánovi, aby sme ľudí povzbudzovali do služby Bohu, ale najviac povzbudená som bola ja. V Evanjeliu podľa Lukáša 10,2 je napísané: Žatva je veľká, ale robotníkov je málo. Proste preto Pána žatvy, aby

poslal robotníkov na svoju žatvu! Povzbudzujem každého, koho osloví Boh, aby sa evanjelizáciou zúčastňoval, pretože tým najviac povzbudí seba.

Katarína
Vinceová

Cirkev v službe ľuďom...

... to bola téma tohtoročnej Výročnej konferencie Evanjelickej cirkvi metodistickej v ČR a SR v Prahe. Konferencia bola otvorená v piatok 26. 5. 2017 kázňou brata kazateľa Josefa Červeňáka. Bohoslužbami, na ktorých sme mali možnosť zúčastniť sa Večere Pánovej, nás previedla sestra kazateľka Ivana Procházková. Slávnostnú otváraciu bohoslužbu obohatilo hudobné teleso pod vedením brata kazateľa Milana Mrázka. Potom nás privítal brat biskup a uviedol do programu. Prijali sme minuloročnú zápisnicu Výročnej konferencie a odsúhlasili sme nový spôsob prijatia zápisnice, ktorý už bude platiť pre zápisnicu tohtoročnej konferencie. Zvolili sme 4 overovateľov, ktorí overia zápisnicu ešte pred zadaním do tlače, a tým bude zápisnica prijatá. Za našu oblasť sú overovateľmi bratia kazatelia Ľuboš Tagaj a Ivan Lukáč.

Potom sme si vypočuli správy superintendov za českú oblasť a za slovenskú oblasť. Mali sme možnosť vyjadriť sa k týmto správam. Brat Filip Jandovský a sestra Gabriella Kopas nám predložili správy štatistikov.

Pracovné popoludnie uzatvorila prezentácia zboru Litoměřice, ktorú nám sprostredkoval brat kazateľ Zdeněk Brož (išlo najmä o službu vo väznici, ale aj o prácu v škole).

Piatkový večer vyplnili oddelené zasadania duchovných a laikov.

Na zasadnutí laikov sme boli oboznámení so systémom evaluácie práce kazateľov na základe tlačív a rozhovorov. Tento systém bude u nás začatý po Farských konferenciách, na ktorých sa vo farnostiach zvolia komisie pre spoluprácu medzi kazateľom a zborom. Tieto komisie budú v tomto systéme zohrávať dôležitú úlohu.

Sobotňajší konferenčný deň nám po rannej modlitbe, vedenej bratom kazateľom Pavlom Kuchyňkom, priniesol na úvod správy zo zasadnutia duchovenských členov konferencie a laických členov konferencie. Zo zasadnutia duchovenských nám boli predstavení novoprijatí duchovní do konferenčného vzťahu. V českej oblasti to bol lokálny kazateľ rusky hovoriaceho zboru v Prahe brat Lev Šulc a v slovenskej

oblasti bol do konferenčného vzťahu na skúšku prijatý brat Patrik Hipp, ktorý pracuje vo farnosti Trnava, v misijnej práci Senec.

Zaznela správa výboru pre liturgiu. Výbor síce pracuje na úrovni českej oblasti, ale texty, ktoré boli z anglickej pôvodiny preložené do češtiny, následne prekladáme do slovenčiny (zodp.: sestra Mariana Kušiaková). Niektoré texty odskúšavame na bohoslužbách. Liturgický výbor sa stretol 11-krát a jeho práca nie je ešte ukončená.

Zo správy výboru pre cirkevný poriadok nám prostredníctvom brata superintendenta Petra Procházkzu vyplynula úloha hlasovať o nových alebo o zmenených článkoch v cirkevnej ústave. Tridsaťšesť hlasujúcich sa vyjadrovalo písomne áno alebo nie k piatim článkom (čl. 6 O rasovej spravodlivosti, doplniť o „gender“ spravodlivosť – rovnaké prístupy k mužom aj k ženám). Ďalej k článkom upravujúcim potreby jednotlivých Centrálnych konferencií. K novým zneniam (voľbe delegátov na Generálnu konferenciu, voľbe biskupov – výbor pre biskupský úrad, Súdna rada a Rada biskupov). Zmeny musí odsúhlasiť ¾ väčšina v celej cirkvi.

Cirkev v službe ľuďom v Kráľovskom Chlmcí a vo Veľkých Kapušanoch nám predstavila sestra kazateľka Svetlana Kõmivés Francisti (najmä prácu v domovoch pre seniorov). Konferenciu pozdravil hosť Výročnej konferencie z Nemecka a prebehli niektoré gratulácie k výročiam. Doobedňajší program uzatvorila modlitba pod vedením brata kazateľa Pavla Kuchyňku.

Prvá časť poobedia sa niesla v duchu posolstva brata biskupa pod názvom „Ponúknite im Krista!“ a debatami v diskusných skupinách. Pred koncom pracovného dňa sme mohli vďaka bratovi kazateľovi Petrovi Vaďurovi sledovať prezentáciu cirkvi v službe ľuďom zo zboru v Tachove (rôzne podujatia pre verejnosť okolo kníh, obrazov; hospice).

Správa, ktorú za Inštitút vzdelávania ECM prezentovala sestra kazateľka Ivana Procházková, nás informovala o otvorení študijného programu modulu B a oboznámila nás s radosťou správou, že štúdium modulu A ukončilo v ČR

10 študentov a v SR 4 študenti.

Títo študenti (takmer všetci) nám boli pri nedeľných slávnostných bohoslužbách 28. 5. 2017 aj predstavení počas preberania osvedčenia o absolvovaní tohto štúdia. Kázňou sa nám prihovril brat biskup Patrick Streiff. Potom nastala chvíľa na prečítanie nových služobných pridelení, keď príslušní pracovníci dostali vymenúvacie dekréty na miesta výkonu práce. V slovenskej oblasti nedošlo k žiadnym presunom. Zjednotili sme sa okolo Pánovho stola pri prijímaní sv. Večere Pánovej a o chvíľu sme už všetci namierili z Prahy, z Ječnej ulice, do svojich domovov. Poďakovanie patrí všetkým, ktorí konferenciu pripravovali, starali sa o nás; niektorí aj otvorili svoje pribytky pre hostí. Bohu buď vďaka za uplynulé chvíle, za Jeho vedenie a ochranu!

Miroslava Procházková

Deň čo deň

... to bola téma výročnej konferencie Metodistickej cirkvi vo Veľkej Británii, ktorej som sa zúčastnila koncom júna ako zástupkyňa za Centrálnu konferenciu strednej a južnej Európy. Spolu s ďalšími hosťami, ktorí celosvetovo reprezentovali rôzne odnože metodistickej cirkvi (UMC, ako aj ďalšie autonómne cirkvi). Konferencia sa konala v meste Birmingham.

Metodistická konferencia sa každý rok oficiálne začína spevom piesne Are we yet alive? (Sme stále živí?) a uvedením do úradu nového prezidenta/prezidentky a viceprezidenta/viceprezidentky, ktorí boli zvolení členmi konferencie na predchádzajúcej konferencii. Ich úlohou je predsedať výročnej konferencii, zastupovať Metodistickú cirkev pred štátnymi autoritami vo Veľkej Británii a v priebehu roka, keď sú v úrade, cestovať po celej krajine a povzbudzovať zbory v práci. Tohtoročná prezidentka a viceprezidentka si na svoj rok pôsobenia v úrade zvolili tému Deň čo deň a v oboch úvodných prejavoch zaznelo, prečo sa rozhodli práve pre túto tému. Má vyjadrovať túžbu, aby boli metodisti vo Veľkej Británii verní svojmu povolaniu „deň čo deň“. To sa týka osobnej roviny – mod-

litieb, rozjímania nad Božím slovom, ale aj roviny inštitucionálnej – zbory a oblasti sa majú viac sústrediť na misiu. Metodistická cirkev vo Veľkej Británii za posledné roky zaznamenáva rapidný pokles členstva. I keď čísla sú na naše pomery stále obrovské – 200 000 členov, pokles bol značný. Zaujímavosťou aj veľmi peknou tradíciou je, že počas odovzdávania úradu vždy dostane nový prezident od predošlého Bibliu Johna Wesleyho a viceprezident dostane spevník, ktorí patrili Charlesovi Wesleymu. Súčasťou každodennej liturgie boli slová, ktoré vyjadrovali túžbu prezidentky a viceprezidentky pre celú konferenciu: Deň čo deň, Bože, pomôž nám vidieť Ťa jasnejšie, milovať Ťa vrúcnejšie a nasledovať Ťa bližšie.

V nedeľu na bohoslužbách bolo do plnoprávneho spojenia s konferenciou prijatých asi 25 mužov a žien. Niektorí prišli z iných cirkví, takže ich ordinácia bola uznaná Metodickou cirkvou, ďalší boli ordinovaní v rôznych kostoloch v Birminghame počas poobedňajších bohoslužieb. I keď sa to môže zdať ako vysoké číslo, cirkev má stále nedostatok kazateľov, pretože títo noví nenahradili početom úplne všetkých, ktorí v predošlom roku odišli na odpočink, či už časný alebo večný.

Od pondelka do štvrtka konferencia prerokúva rôzne záležitosti týkajúce sa cirkevného života a dokumentov. Každý deň začína krátkou bohoslužbou. Celý proces rokovania je veľmi organizovaný a kultivovaný. I napriek vážnosti predložených návrhov a zmien nechýba povestný anglický humor, chvíle modlitieb a piesní. Metodistická cirkev hľadá spôsoby relevantné pre dnešného človeka, ako mu priniesť evanjelium a nadchnúť ľudí, ktorí ochladli, opäť pre prácu na Božej vinici. Potrebuje sa priblížiť najmä mladej generácii, ktorá v mnohých zboroch chýba. V tomto im môžeme pomôcť i my na Slovensku – svojimi modlitbami.

Lenka Procházková

Môžete sa predstaviť?

Volám sa **Jarmila Nagyová**, mám 43 rokov. Som vydatá, máme dve deti, ktoré sme si vzali do pestúnskej starostlivosti.

Odkiaľ pochádzate, z akej rodiny?

Pochádzam z dediny Bajany, mám jednu mladšiu sestru. Starí rodičia nás od detstva viedli k viere v Ježiša Krista.

Ako vás ovplyvnili vaši rodičia?

Ako som už povedala, k viere nás viedli starí rodičia od detstva. Učili nás, že máme čítať Božie slovo. Navštevovali sme spoločenstvo veriacich. To ma priviedlo až k okamihu, keď som sa musela zastaviť nad svojím životom. Vtedy prišiel ten moment, v ktorom som sa rozhodla, že odovzdám svoj život Pánovi. On sa stal mojim Spasiteľom a Záchrancom. Som im zato veľmi vďačná; že mi ukázali cestu spasenia.

Čím ste chceli byť, keď ste boli malá?

Zdravotnou sestrou, lebo sa mi páčili zdravotnícke rovnosaty a tie čepce, čo mali na hlavách. Teraz to už sestričky nenosia. Nakoniec som

skončila záhradnícku školu a ešte som si urobila maturitu v odbore sociálno-výchovný pracovník pre rómske komunity.

Vyvedli ste niečo v škole alebo s kamarátmi?

Ani nie, lebo ja som sa bála niečo zlé robiť. Doma nás viedli k tomu, že Pán Ježiš sa na nás stále pozerá, čo robíme. Ale raz som sa dala nahovoriť kamarátkam, aby som išla s nimi do izby, že idú vyvolávať duchov. Tak som šla, ale potom som sa cítila veľmi zle, a vtedy som si povedala nikdy viac.

Ako dlho vykonávate duchovenskú prácu?

Od roku 1996 – ako katechétku a od roku 2010 – ako lokálna kazateľka.

Ako ste prežili svoje povolanie do služby?

Moja teta chodila do Slavkoviec, a tak som chodila aj ja. Potajomky, lebo naši doma boli veľmi proti tomu, aby som chodila k Rómom. Veľmi rada som mala deti, tak som ich začala učiť piesne, rozprávala som im biblické príbehy. Veľmi som túžila pracovať s deťmi, preto som s deťmi aj pracovala. Potom kazateľka Svetlana Kómvies Francisti išla na materskú dovolenku a o zbor sa nemal kto starať. Mojou túžbou vtedy bolo kázať pre dospelých a starať sa o nich.

Čo je na tomto povolani ťažké?

Celkovo práca s ľuďmi je ťažká, náročná. Dokázať pochopiť človeka a mať ho rád takého, aký je. Na to je potrebné mať lásku od nášho Pána Ježiša. Tam, kde pracujem, nebolo vôbec ľahké pochopiť inú rasu, jej zvyky a zmýšľanie. Mnohým som si prešla, pokiaľ som pochopila spôsob života a myslenia Rómov.

Niečo výnimočné, čo ste prežili s Bohom?

Pre mňa je výnimočné to, že som sa naučila vo

všetkom dôverovať Bohu. Nedokáže ma odradiť nič. Som veľmi vďačná Pánovi, že mi dáva silu stále, v každej situácii, a dokážem bojovať ten boj viery.

Čo sa vám páči v ECM? Čo by ste rada zmenili?

Chodila som do Reformovanej kresťanskej cirkvi, ale u metodistov sa mi páčil ten život a nie mŕtvota. Zmeniť by som si priala asi to, aby sme mali väčší záujem jeden o druhého.

Na aký biblický text rada kázate?

Na evanjeliá.

Vaša obľúbená biblická postava?

Jób. A ešte mám rada príbeh o márnotrattom synovi. Je pre mňa vzácné vždy nanovo počuť, ako nám Ježiš otvára svoju náruč. Aj keď sme boli stratení, On nás našiel a prijal.

Ako trávite voľný čas?

S rodinou, prácou v záhrade a rada čítam.

Ktoré najzaujímavejšie miesto ste navštívili?

Bodamské jazero a kvetinovú záhradu. Na to nikdy nezabudnem.

Kam by ste chceli cestovať?

K moru a niekde tam, kde je krásna kvetinová záhrada.

Oblíbené jedlo?

Jedlá z kuraciny a pizza.

Z čoho máte radosť? Čo vás v poslednom čase potešilo?

Keď ľudia v zbore napredujú a keď sú vzťahy v poriadku.

Čo by ste rada odkázali našim čitateľom?

Nestrácaj horlivosť a vieru!

Buď verný až do smrti a dám ti veniec života! (Zj 2,10)

NÁDEJ – znamená mať pred očami cieľ

POZVÁNKA PRE SESTRY DO RAČKOVEJ DOLINY

Drahé sestry, srdečne Vás pozývame na ďalšie, v poradí už 22. duchovno-rekreačné stretnutie sestier Evanjelickej aliancie, ktoré aj tento rok bude z Božej milosti v Domove J. A. Komenského v Račkovej doline.

Termín stretnutia: 20. – 24. 9. 2017

Tohtoročná téma: NÁDEJ – znamená mať pred očami cieľ

Ústredný verš: Žalm 62,6

Popoludnia bude možné využiť na rozhovory, prechádzky v krásnej tatranskej prírode, rehabilitačné cvičenia či masáže alebo na kreatívnu tvorbu.

Na stretnutie sa môžete prihlásiť najneskôr do 10. septembra 2017 na adrese (tu získate aj podrobnejšie informácie o stretnutí, o cenách a možnostiach ubytovania):

BTM – Dagmar Kukučková, P. O. Box 11, 840 09 Bratislava 49

tel. 02/64 53 81 14, mobil: 0911/192 955

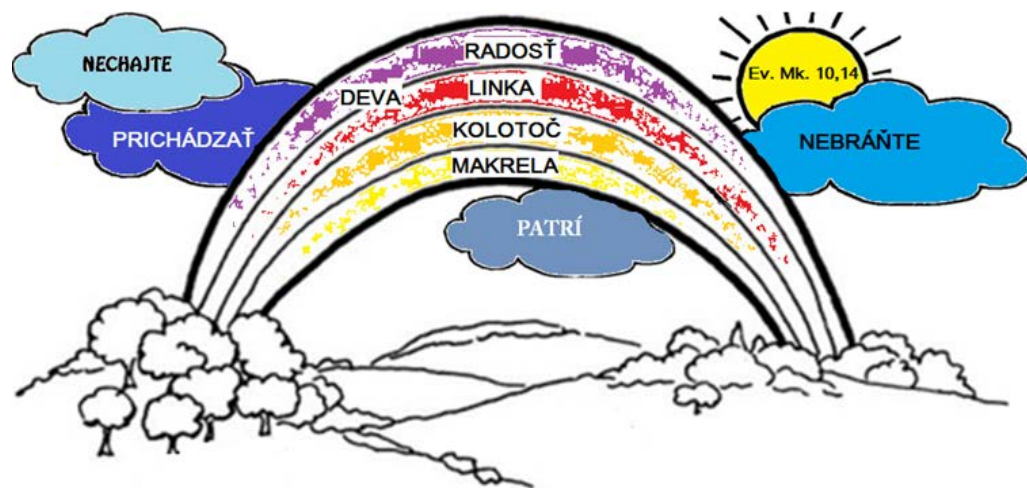
mail: dagmar.kukuckova@btm.sk

Tešíme sa na Vás a na chvíle, ktoré spolu strávime!

Milé deti,

prázdniny sú už síce rozbehnuté, ale vy môžete ešte pokojne oddychovať. Možno na kúpalisku, pri jazere, mori... spoločne so svojimi najbližšími a priateľmi.

Nezabudnite, že je s vami jeden úžasný PRIATEĽ, ktorý vás vrúčne miluje: JEŽIŠ.

1. Z **obľakov** vypíš všetky slovesá do biblického verša.

Ježiš im povedal:

_____ deti _____ ku mne a _____ im,
lebo takým _____ Božie kráľovstvo.

2. Zo **slnka** zistíš miesto, kde v Biblii je verš napísaný.

3. Z **dúhy** vypíš skryté mená priateľov dvoch chlapcov a troch dievčat:

4. **Pastelkami** dokresli celý obrázok.

pripr. Henrieta Koceiová

Golgotský víťaz premohol svet

Touto piesňou sme začali Letný pobyt stanovákov 5. – 9. júla 2017 v Račkovej doline. V prvý a v posledný deň bolo veľa svedectiev vďačnosti o Božej milosti, o dôležitosti modlitieb rodičov, starých rodičov, o uzdravení... a pokračovalo to ďakovnými modlitbami. V ďalšie dni sme počuli o význame reformácie a prínose Martina Luthera (jedine Písmo). Vyučovanie o duchovnej prevencii mal brat Ján Baláž z BJB: „Božie slovo je pre nás manuálom, v ktorom nájdeme najlepšiu prevenciu. Nadovšetko, čo treba strážiť, si strážme svoje srdce, lebo z neho pochádza život.“ Máme chodiť Duchom, chrániť sa lakomstva, skúmať, či sme vo viere, nevchádzať do domu hodovania, všetkého zlého sa chrániť... Prihovor z Habakuka 3 o tom, že máme mať otvorené oči pre znamenia Božej prítomnosti, mal náš superintendent, brat Pavel Procházka. Kázňou poslúžili bratia Janko a Ľuboš Tagajovci. Okrem piesní zo spevníka sme spievali aj chválospevy alebo rôzne piesne v podaní napr. Palka Absolona, skupiny LTD, manželských párov z Moravy, skupiny Nádej. Celkovo sa stretlo asi 85 ľudí a z našej cirkvi nás bolo 20. Som vďačný, že niektorí mladí z ECM prišli prvýkrát a že sa im páčilo. Starší vyjadrili vďačnosť, že

mladí prichádzajú, a takto spolu sme mohli prežiť obohacujúci čas; byť aj na hore Premenenia a dať sa posväcovať a premieňať.

Michal Tagaj

OHLASY:

Maťo z Trnavy: V Račkovej doline bolo krásne; nádherná príroda, veľa radosti. V sobotu večer bol super program so skupinou Nádej spod Tatier. V Račkovej bol aj manželský pár s piatimi deťmi a tie boli zlaté. Nebanujem, že som išiel.

Betka z Košíc: Nestačíme s manželom ďakovať nášmu Pánovi zato, že nás ešte stále neprestáva prekvapovať požehnanými stretnutiami s drahými duchovnými súrodencami. Vnútorne posilnení ideme do ďalších dní a už teraz prosíme o milosť nového stretnutia s tými, s ktorými nás spája Duch Svätý tým najpevnejším zväzkom. Veľká vďaka patrí organizátorom, že nám zúčastneným umožnili na pár dní byť skutočne na „hore Premenenia“!

Samo z Michaloviec: Pán mi dal tú česť nielen zúčastniť sa stretnutia stanovákov, ale aj sa pripojiť do služby deťom. Pán vie, ako mi táto služba leží na srdci. Dúfam, že mi Pán dovolí, aby som na tieto stretnutia mohol chodiť pravidelne.

OZNAMY

15. – 17. 9. 2017

Banská Bystrica: **Celoslovenská konferencia detskej služby (KDS)**

20. – 22. 10. 2017

Poprad: **Konferencia Aglow, 20. výročie práce sestier v Aglow na Slovensku (www.aglow.sk)**
Téma: Kráľovstvo Božie

20. – 24. 9. 2017

Račkova dolina: **Duchovno-rekreačné stretnutie sestier Evanjelickej aliancie**
Téma: Nádej = cieľ pred očami

Kalendár ECM

8. 9. 2017

Bratislava: **Zasadnutie Rady SO ECM**

15. – 17. 9. 2017

Račkova dolina: **Konferencia mládeže**

5. – 8. 10. 2017

Praha: **Misijný samit**

3. – 5. 11. 2017

Piesočná, Moravský sv. Ján: **Víkend pre sestry GENERÁCIE VIERY**

Blahoželenie

Dňa 19. 7. 2017 sa dožil významného životného jubilea 75 rokov pán Ivan Štrofek. K sviatku mu všetko najlepšie praje dcéra Mária s rodinou zo zboru Sereď.

Milý brat, všetci Vám prajeme všetko najlepšie, hlavne Božie požehnanie od Pána Ježiša, aby ste boli ešte dlhé roky zdravý. Ku gratuláciám sa pripája aj redakcia časopisu Ohnisko s poďakovaním za dlhoročnú redakčnú spoluprácu.

Dary na Ohnisko
(január – jún 2017)

Zbory:

Bratislava-Petržalka: 90 eur

Partizánske: 108 eur

Nemenovaní jednotlivci: 275 eur

Spolu: 473 eur.
Ďakujeme!

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.:
SK8211110000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ